

‘सूर्यस्य’, ‘रोचने’ मण्डले, वर्त्तन्ते । ‘ये’, च ‘दिवं देवी’ द्यु-
लोकरूपां देवताम्, ‘अनुसञ्चरन्ति’ । ‘आश्लेषाः’ नक्षत्रदेहाः,
‘येषां’ सर्पदेवानां, ‘कामम्’ ‘अनुयन्ति’ इच्छामनुवर्त्तन्ते ।
‘तेभ्यः सर्पेभ्यः’ आश्लेषेभ्यः, ‘मधुमत्’ मधुरं हविः, ‘जुहोमि’ ॥

अथाष्टमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । “उपहृताः पितरो ये
मघासु । मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः । ते नो नक्षत्रे हव-
मागमिष्ठाः । स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्” [६] इति । ‘ये’
‘पितरः’, ‘मघासु’ नक्षत्रतनुषु, ‘उपहृताः’ अनुज्ञाताः ।
कीदृशाः, ‘मनोजवसः’ मनोवेगाः, ‘सुकृतः’ सुष्ठु कर्त्तुं शक्ताः,
‘सुकृत्याः’ शोभनेन कृत्येन युक्ताः, ‘ते’ पितरः, ‘नक्षत्रे’ मघारूपे
निमित्तभूते सति, ‘नः’ हवमागमिष्ठाः’ अस्मदीयं यज्ञं प्रत्यति-
शयेनागन्तारो भवन्तु । ते पितरः, अद्य ‘स्वधाभिः’ अन्नैः,
‘प्रयतं’ शुद्धं संस्कृतं, ‘यज्ञं’, ‘जुषन्ताम्’ ॥

तत्रैव याज्यामाह । “ये अग्निदग्धा ये नाग्निदग्धाः । येऽमुं
लोकं पितरः क्षियन्ति । याँश्च विद्म याँ उच न प्रविद्म ।
मघासु यज्ञं सुकृतं जुषन्ताम्” इति । ‘ये’ पितरः, शास्त्रोक्त-
संस्कृतेन ‘अग्निना दग्धाः’ । ‘ये’, च तद्विपरीताः, ‘ये’ चान्ये,
‘पितरः’, ‘अमुं लोकं’ ‘क्षियन्ति’ स्वर्गमधिवसन्ति । ‘याँश्च’
पितृन्, वयं ‘विद्म’, ‘याँ उच’ यानन्यान् पितृन्, वयं ‘न’,
‘प्रविद्म’ । ते सर्वे पितरः ‘मघासु’, निमित्तभूतासु, ‘सुकृतं’
संस्कृतं यज्ञं ‘जुषन्ताम्’ ॥

अथ नवमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । “गवां पतिः फल्गुनी-